

РЕШЕНИЕ

№ 10035

гр. София, 13.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1480** по описа за **2026** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на зам. кмета на Столична община, чрез пълномощника адв. С. П., против решение № 2323 от 26.06.2025 г., постановено по НАХД № 2785/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав, поправено с решение № 4218 от 24.11.2025 г. по същото дело, с което е отменено наказателно постановление № СО-ОД-Д-24-25КС867/22.01.2025 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (Наредбата) на Д. А. Д. е наложена глоба в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 6 от Наредбата.

С жалбата се иска отмяна на решението на Софийски районен съд (СРС), поради неправилност и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът – Д. А. Д., чрез пълномощника адв. Л. П., оспорва касационната жалба и изразява становище за нейната неоснователност. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че обжалваното съдебно решение е правилно и предлага да се остави в сила.

Административен съд – София-град, IX касационен състав, като взе предвид доводите на страните и след извършване на служебна проверка по чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, спрямо което

обжалваното решение има сила, тъй като касаторът е издател на обжалваното наказателно постановление и същият е сред лицата, посочени в чл. 210, ал. 2 от АПК.

Касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от изложените от касатора.

Проверяваният съдебен акт е постановен по оспорване на наказателно постановление, издадено от заместник-кмета на Столична община като административнонаказващ орган. Както е посочено и в обжалваното решение, а и в самото наказателно постановление, със заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024 г. на кмета на Столична община е възложено на заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, да изпълнява функциите на административнонаказващ орган по преписки, образувани въз основа на съставени актове за установяване на административни нарушения по Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, като издава наказателни постановления, резолюции за прекратяване на административнонаказателни производства, предупреждения по чл. 28, б. „а“ от ЗАНН, както и да сключва споразумения по чл. 58г от ЗАНН за приключване на административнонаказателни производства. От изложеното се установява, че кметът на Столична община е делегирал на заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“ издаването на наказателни постановления по процесната Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. С издаването на наказателното постановление действащият по делегация орган упражнява делегираните му правомощия, като създава права и задължения, с което става страна в административнонаказателното материално правоотношение, другата страна на което е адресатът на наказателното постановление. В това материално правоотношение делегиращият орган не е страна, а страните от материалното правоотношение съвпадат със страните в административнонаказателното съдебно производство. След като делегиращият орган не е бил наказващ орган в административнонаказателното производство и не е страна в материалното правоотношение, не може да е страна в първоинстанционното съдебно производство предвид чл. 61, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.

В настоящия случай с разпореждане № 5017/16.04.2025 г. по НАХД № 2785/2025 г. по описа на СРС като въззиваема страна е определен кметът на Столична община, същият е бил призован и участвал, видно от приложения списък на призованите лица, призовката и протокола от съдебно заседание. На този орган е изпратен и препис от обжалваното съдебно решение.

С т. 1 от Тълкувателно постановление № 3 от 28.04.2023 г. по т. д. № 5/2022 г. на ОСС от НК на ВКС и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, е прието, че надлежната въззиваема страна при обжалване и протестиране на актовете по чл. 58д, т. 1 - 3 от Закона за административните нарушения и наказания е наказващият орган. В настоящия случай това е заместник-кметът на Столична община, който съгласно мотивите на тълкувателния акт е единствено легитимиран да отговаря по оспорването на издаденото от него наказателно постановление. В мотивите на тълкувателното постановление е отразено, че това разрешение кореспондира и с разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс и в частност с чл. 153, ал. 1, определящ кои са страните в съдебния административен процес, а именно: „Страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица.“. В случая с изменението на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от Закона за административните

нарушения и наказания, предвид спецификата на делата с административнонаказателен характер по оспорване на актовете с административнонаказателен характер, е предвидено и участието на наказващия орган (съответния административен орган в административнонаказателните производства) и в съдебната фаза по оспорването на такива актове. Това съответства и на разпоредбите, определящи правилата за разпределение на доказателствената тежест и по-конкретно на чл. 170, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, според който: „Административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването.“. В случая при участие на наказващия орган и в съдебното производство по оспорване на издаден от него акт, се гарантира в по-голяма степен възможността му за защита.

С оглед така даденото разрешение с тълкувателно постановление № 3 по т. д. № 5/2022 г. за задължителното тълкуване на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, се налага извод, че единственият възможен ответник в производството пред районния съд е заместник-кметът на Столична община, който е издател на наказателното постановление, а не кметът на Столична община. Призоваването и участието на страна, извън посочените в чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, която не притежава пасивна процесуална легитимация да участва в производството, водят до недопустимост на постановения съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение, а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса. Недопустимият съдебен акт следва да бъде обезсилен на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. В този смисъл е и т. 2 от тълкувателно постановление № 3 по т. д. № 5/2022 г. При новото разглеждане на делото следва да бъдат призовани надлежните страни, а именно жалбоподателят Д. А. Д. и наказващият орган – заместник-кметът на Столична община.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 2323 от 26.06.2025 г., постановено по НАХД № 2785/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав, поправено с решение № 4218 от 24.11.2025 г. по същото дело.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: